

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judecători - Timofti Vladimir și Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Arnaut Fiodor și de către avocatul Rusu Victor, în numele inculpatului Arnaut Fiodor, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătoriei Basarabeasca din 27 mai 2015 și deciziilor Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2015 și 03 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Arnaut Fiodor Ivan, născut la 16 ianuarie 1962, originar din s. Chioselia-Mare, r-nul Cantemir, domiciliat în or. Basarabeasca, str. Gării, 1, ap. 17;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 22.06.2014 – 27.05.2015 (prima instanță);
2. 22.06.2015 – 22.10.2015 (instanța de apel);
3. 28.12.2015 – 03.02.2016 (instanța de apel);
4. 10.05.2016 – 19.10.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Basarabeasca din 27 mai 2015, Arnaut Fiodor Ivan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal și în baza acestei legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 3 ani și 2 luni închisoare cu amendă în mărime de 4500 unități convenționale în sumă de 90000 lei cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice în cadrul Ministerului Sănătății al Republicii Moldova pe un termen de 6 ani.

Conform art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării

pedepsei cu închisoare pe un termen de 4 ani, dacă Arnăut Fiodor nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea acordată, stabilindu-i următoarele obligațiuni: să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent de executare a pedepsei.

Corpurile delictive: DVD-R multispeed, având pe el inscripțiile, de model „Tobarges” cu înregistrarea discuției între Sidorov Valeriu și Arnaut Fiodor din 02 aprilie 2014 cu nr. 1368, „mini video caseta DV de model „Sony” cu nr. de inventariere 1208 cu înregistrarea video a momentului efectuării percheziției biroului lui Arnaut Fiodor din 02 aprilie 2014, care sânt anexate la materialele cauzei, s-a dispus de păstrat la dosar până la nimicirea acestuia; banii marcați în sumă de 200 Euro - 4 bancnote cu nominalul a câte 50 Euro fiecare cu nr. Z 36572304321, S 34431762103, S 39791057164, P 09660887803, s-a dispus de trecut în beneficiul statului.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Arnaut Fiodor, activând în calitate de medic neurolog din cadrul Instituției Medico - Sanitare Publice /IMSP/ Spitalul Raional Basarabeasca, în baza Ordinului nr. 130-5 din 28 iulie 1986, adică fiind o persoană publică, intenționat, înțelegând și conștientizând urmările social-periculoase ale faptelor sale, a comis coruperea pasivă în următoarele circumstanțe:

La finele lunii martie 2014, aflându-se în biroul său de serviciu din incinta IMSP Spitalului Raional Basarabeasca de pe str. Muncii 55, urmărind scopul primirii mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, personal a pretins de la Sidorov Valerii bani în sumă de 200 Euro, indicându-i acest fapt printr-o înscriere pe o foiță cu indicarea sumei numite, pentru a emite și elibera în conformitate cu prevederile fișei de post avizul medical neorologic pe numele ultimului, în baza căruia acestuia urma să-i fie acordat de către Consiliul Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de muncă Basarabeasca gradul II de invaliditate.

În continuarea intențiilor sale descrise, orientate spre primirea ilegală a mijloacelor bănești de la Sidorov Valerii, la data de 01 aprilie 2014, Arnaut Fiodor aflându-se în biroul său de serviciu, în cadrul unei consultații medicale, i-a comunicat primului că trebuie să obțină certificatul medical de la medicul de familie, pe care să i-l transmită împreună cu suma de bani pretinsă.

La 02 aprilie 2014, în jurul orelor 14.30 minute, Arnaut Fiodor, aflându-se în biroul său de serviciu indicat supra, a primit de la Sidorov Valerii mijloace bănești anterior pretinse în mărime de 200 Euro, ceea ce constituie echivalentul sumei de 3708 lei conform cursului stabilit de BEM pentru data de 02 aprilie 2014 pentru eliberarea avizului medical neorologic, în baza căruia ultimului urma să-i fie acordat de către Consiliul Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de Muncă, Basarabeasca, gradul II de invaliditate.

Aceste acțiuni ale inculpatului Arnaut Fiodor au fost încadrate în baza art. 324

alin. (1) Cod penal, după semnele calificative – *coruperea pasivă, adică pretinderea și primirea, personal, de către o persoană publică, bani ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini o acțiune contrar obligațiilor de serviciu.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de către :

- avocatul Cîrboba Haralampie în numele inculpatului Arnaut Fiodor, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și adoptarea unei sentințe de achitare în privința inculpatului Arnaut Fiodor, din lupsa elementelor infracțiunii.

În motivarea cerințelor sale avocatul Cîrboba Haralampie a invocat următoarele aspecte:

- Arnaut Fiodor, în baza ordinului Nr. 130-5 din 28 iulie 1986, activează ca medic neurolog în cadrul Centrului Medicilor de Familie din or. Basarabeasca. Nu are funcție de răspundere, ci se conduce de obligațiunile de serviciu. În obligațiunile de serviciu intră respectarea disciplinei medicale, primirea bolnavilor și acordarea ajutorului medical;

- art. 123 alin. (1) Cod penal, prevede că prin persoană cu funcții de răspundere se înțelege persoana căreia, într-o întreprindere, instituție, organizație de stat sau a administrației publice locale ori într-o subdiviziune a lor, i se acordă, permanent sau provizoriu, prin stipularea legii, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice sau a acțiunilor administrative de dispoziție ori organizatorico-economice;

- reieșind din prevederile articolului dat, avocatul consideră că Arnaut Fiodor, nu deține asemenea împuterniciri, pe care legiuitorul le stabilește pentru categoriile acestor funcții, sau persoanelor publice, de aceea calificarea acțiunilor în baza art. 324 alin. (1) Cod penal este eronată, ceea ce a dus la constatarea greșită a vinovăției inculpatului și stabilirea unei pedepse atât de aspre;

- dosarul penal nr. 2014970175 a fost intentat în baza cererii depuse de Sidorov Valerii la data de 02 aprilie 2014, însă Arnaut Fiodor este recunoscut bănuit în dosarul penal nr. 201497170 și a fost audiat în calitate de bănuit, însă a acest dosar nu a fost examinat în instanța de judecată. Totodată, consideră că nu este clar care judecătorie a emis hotărârea de sancționare, efectuarea interceptărilor convorbirilor și percheziția în cabinetul lui Arnaut Fiodor. Astfel, avocatul este de părerea că toate actele și probele înaintate au fost acumulate în cadrul altor dosare, astfel fiind încălcat dreptul inculpatului la un proces de judecată echitabil;

- cererea lui Sidorov este culeasă de ofițerul de urmărire penală în limba de stat, de asemenea este procesul-verbal de audiere în limba de stat, fără interpret. Sidorov Valerii în instanța de judecată a declarat că nu cunoaște limba de stat și are nevoie de interpret și în asemenea circumstanțe avocatul invocă că conținutul cererii înaintate nu-i este clară părții vătămate și trezește dubii în privința validității acesteia;

- imprimările convorbirilor între Arnaut Fiodor și Sidorov Valerii din 01 aprilie 2014 sunt inadmisibile ca probe, deoarece au fost efectuate înaintea începerii urmăririi penale, fără hotărârea respectivă a judecătorului de instrucție și astfel sunt ilegale;

- de asemenea nu este de acord cu legalitatea concluziei expertului nr. 96 din 02 aprilie 2014 efectuată de către experții Centrului Național Anticorupție, deoarece expertiza dată este falsificată, căci nu este clar cum a fost reușită într-o perioadă atât de scurtă de timp și nu este clar unde este plicul în care se aflau bancnotele împachetate, pentru efectuarea expertizei;

- înregistrarea video prezentată instanței de judecată referitor la pretinsul transfer de bani lui Arnaut Fiodor nu corespunde stenogramelor din materialele cauzei, deoarece în înregistrarea dată nu sunt cuvintele lui Arnaut Fiodor „Ai adus banii?”, nu este înregistrare care indică că banii i-a primit Arnaut Fiodor și nu este înregistrarea care ar demonstra cine și când a pus banii în carte și apoi cartea în dulap, de unde apoi au fost ridicați banii. Din această înregistrare se poate vedea, cum medicul Arnaut Fiodor, l-a primit pe Sidorov Valerii, după o scurtă discuție, l-a rugat să aștepte în coridor, el însuși a ieșit din cabinet fără să încuie ușa, a lipsit în jur de o ora și 30 min., în acest interval de timp cabinetul a fost deschis și în afara vizorului. Este înaltă probabilitatea că banii găsiți au fost puși de cineva, în înregistrare de asemenea banii nu se văd. Sidorov Valerii, știind că sarcina lui este să transmită banii, și maximal să înregistreze transmiterea acestora, foarte mult s-a străduit să o facă, însă cum în înregistrare lipsește acest lucru, atunci transmiterea banilor nu a avut loc;

- în înregistrarea ascultată din 02 aprilie 2014 se vede clar că angajații CNA îl instrucează pe Sidorov Valerii despre comportamentul lui, ce întrebări să pună, cum să folosească aparatul, pentru a-l provoca pe Arnaut Fiodor să primească banii. Consideră că circumstanțele date vorbesc despre faptul că a avut loc din partea angajaților organelor o incitație de a lua mită;

- aceste circumstanțe trezesc incertitudine referitor la legalitatea expertizei, astfel în conformitate cu art. 94 alin. (1) pct. (8) Cod de procedură penală, urmează a fi recunoscute inadmisibile toate materialele din cauza penală dobândite cu încălcarea normelor procedurale;

- din depozițiile lui Sidorov Valerii, rezultă că acesta a transmis banii lui Arnaut Fiodor, cu scopul ca ultimul să-i faciliteze acordarea avizului necesar obținerii gradului de invaliditate. Arnaut Fiodor, nu este membru al comisiei în definirea invalidității și nu are tangențe comune cu comisia dată, el ca medic poate doar să completeze acte în baza cărora comisia poate lua decizii, însă decizia comisiei nu o cunoaște nimeni. Astfel, calificarea acțiunilor în baza art. 324 alin. (1) Cod penal este ilegală. Mai mult ca atât, inculpatul nu este persoană cu funcție de răspundere și în obligațiunile lui nu intră definirea gradelor de invaliditate. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea

infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuitului, conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2015, apelul declarat de avocatul Cîrboba Haralampie în numele inculpatului a fost respins ca nefondat, fiind menținută fără modificări sentința.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut drept neîntemeiat argumentul apelantului precum că sentința este fundamentată pe acte și probe ce au fost acumulate în cadrul altor dosare, astfel fiind încălcat dreptul inculpatului la un proces de judecată echitabil. În acest sens, instanța de apel a menționat că potrivit procesului-verbal de corectare a erorii materiale din 14 mai 2014 întocmit de ofițerul de urmărire penală Mămăligă Dragoș (f. d. 88, vol. I), s-a dispus corectarea erorii materiale din partea descriptivă: a ordonanței privind recunoașterea lui Arnăut Fiodor în calitate de bănuit din 07 aprilie 2014; procesului-verbal de audiere în calitate de bănuit a lui Arnăut Fiodor din 07 aprilie 2014; ordonanța de numire a expertizei din 02 aprilie 2014; a procesului-verbal de notificare a lui Arnăut Fiodor cu raportul de expertiză din 07 aprilie 2014; a procesului-verbal de cercetare a obiectului „plicul nr. 1” din 07 aprilie 2014, citația către Arnăut Fiodor; procesului-verbal de percheziție în biroul de serviciu al lui Arnăut Fiodor din 02 aprilie 2014; a procesului-verbal de cercetare a obiectului „plicul nr. 2” din 07 aprilie 2014; a ordonanței de ridicare din 02 aprilie 2014; procesului-verbal de ridicare din 02 aprilie 2014, *prin modificarea numărului cauzei penale din 2014970170 în 2014970175*. Totodată, potrivit procesului-verbal de corectare a erorii materiale din 14 mai 2014 întocmit de procurorul în Procuratura Anticorupție, Bălan Eugen, s-a dispus corectarea erorii materiale din partea descriptivă a: ordonanței privind autorizarea controlului transiterii banilor din 02 aprilie 2014; ordonanța privind autorizarea efectuării documentării cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice a lui Arnăut Fiodor; ordonanța privind efectuarea percheziției din 02 aprilie 2014, *prin modificarea nr. cauzei penale din 2014970170 în 2014970175*.

La fel, instanța de apel a apreciat critic argumentul apelantului precum că expertiza nr. 96 din 02 aprilie 2014 este falsificată, iar concluziile acesteia sunt dobândite cu încălcarea prevederilor legale, deoarece nu a fost adusă nicio probă în susținerea celor invocate, argumentele avocatului precum că ofițerul de urmărire penală nu ar fi reușit în timp să dispună efectuarea expertizei la data de 02 aprilie 2014 purtând un caracter declarativ. Astfel, instanța de apel a considerat că instanța de fond a constatat corect că afirmațiile avocatului inculpatului precum că efectuarea expertizei nr. 96 din 02 aprilie 2014 a fost dispusă și efectuată cu încălcarea prevederilor art. 94 alin. (1) pct. 8 Cod de procedură penală, nu pot servi temei de a le exclude ca probe, deoarece din conținutul ordonanței de numire a expertizei, cât și din însuși raportul de expertiză reiese

că suma de bani urmează a fi transmisă sub controlul ofițerilor CNA, prin urmare a fost dispusă și petrecută înainte de momentul transmiterii banilor lui Arnaut Fiodor, nu după, iar prin concluziile expertului s-a stabilit numai autenticitatea bancnotelor.

A mai indicat instanța de apel că respinge și afirmația avocatului precum că înregistrarea video prezentată de către acuzarea de stat, a fost greșit reținută drept probă admisibilă de către instanță, or, prima instanță a reținut doar probele înregistrate la 02 aprilie 2014, în baza procesului-verbal privind consemnarea măsurilor speciale de investigație din 02 aprilie 2014 (f. d. 42 – 44, vol. I). Totodată, prin încheierea Judecătorului de instrucție din 03 aprilie 2014 (f. d. 48 – 49, vol. I) au fost legalizate efectuarea documentării cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, dispusă la 02 aprilie 2014, în intervalul de la 14,13 - 14,53 cu relevarea și fixarea acțiunilor persoanei, utilizând aparate tehnice de înregistrare, s-a constatat legalitatea măsurilor speciale de investigație - documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice a lui Arnaut Fiodor efectuate la 02 aprilie 2014.

În ceea ce ține de ordonanța de recunoaștere a documentelor ca mijloc material de probă CD-R „Tobarges 700 MB” (f. d. 68) și procesul-verbal de examinare a obiectelor și stenograma discuției între Sidorov Valeriu și Arnaut Fiodor din 01 aprilie 2014 (f. d. 69 - 71), instanța de fond nu le-a pus la baza sentinței, considerând că aceste probe au fost obținute cu încălcarea esențială de către organul de urmărire penală a dispozițiilor Codului de procedură penală, și anume încălcarea prevederilor art. 1, art. 94 alin. (1) pct. 8 și al. (2). Astfel, instanța de fond a reținut că denunțul lui Sidorov Valeriu a fost depus organului competent la 01 aprilie 2014, orele 20.00 minute în s. Bașcalia, r-nul Basarabeasca, înregistrat la acest organ în aceeași zi, iar discuția între Sidorov Valeriu și Arnaut Fiodor, de asemenea este înregistrată la 01 aprilie 2014 la locul de muncă al inculpatului în incinta IMSP Spitalului raional Basarabeasca, însă ora concretă nu a fost stabilită. Instanța de fond a statuat că acest fapt trezește dubii rezonabile în probabilitatea efectuării acestei înregistrări audio la 01 aprilie 2014, această probabilitate fiind redusă, având în vedere că distanța dintre s. Bășcălia și IMSP Spitalul raional Basarabeasca, unde se pretinde că a avut loc înregistrarea este aproximativ de 20 km., mai mult ca atât înregistrarea cu tehnica respectivă de înregistrare audio, cât și instruirea persoanei, necesită o anumită perioadă de timp, cât și faptul că deja timpul zilei de muncă deja era depășit cu mai mult de 3 ore.

Instanța de apel a respins și afirmația precum că acțiunile lui Sidorov Valeriu, ar constitui în speță o provocare, menținând concluzia instanței de fond, care a statuat că inițiativa pretinderii banilor și primirii banilor a fost din partea lui Arnaut Fiodor, mai mult ca atât, primul s-a adresat organelor de drept numai după pretinderea banilor de către ultimul, astfel pretinderea banilor de către inculpat a avut loc anterior implicării autorităților oficiale ale statului în investigarea cazului dat, adică anterior pornirii

procesului penal. Apărarea a avut acces la toate materialele cauzei penale, la toate probele administrate atât la faza de urmărire penală, cât și la examinarea în instanța de judecată.

Reține instanța de apel că nu s-a stabilit nicidecum că organele de drept au intervenit activ în realizarea etapelor infracționale, inițiativa pretinderii banilor i-a revenit inculpatului Arnăut Fiodor, după care Sidorov Valerii s-a adresat cu plângere la organele de drept, iar efectuarea măsurilor speciale de investigații după adresarea lui Sidorov Valeriu la organele de drept s-au limitat la documentarea și fixarea acțiunilor inculpatului și nu pot fi percepute ca o provocare.

A mai indicat instanța de apel că nu poate fi reținut nici argumentul avocatului precum că conținutul denunțului înaintat nu-i este clar martorului Sidorov Valerii, deoarece este vorbitor de limbă rusă, or, pe procesul-verbal de primire a denunțului este aplicată semnătura lui Sidorov Valerii, ultimul nu a solicitat asistența unui interpret, iar din materialele dosarului, coroborate cu plângerea nominalizată rezultă că pe tot parcursul procesului penal Sidorov Valerii își menține poziția expusă la depunerea denunțului.

Mai reține instanța de apel că avizul medical neurologic ce urma să fie eliberat de Arnăut Fiodor avea un rol decisiv pentru acordarea gradului de invaliditate de către Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de muncă Basarabeasca, fapt confirmat de către însuși inculpatul Arnăut Fiodor în ședința instanței de apel. În asemenea context, Arnăut Fiodor nu pur și simplu a exercitat funcțiile sale ca un liber profesionist, ci a fost investit cu atribuții ale persoanei publice, îndeplinind o funcție de interes public prin eliberarea avizului medical în vederea obținerii gradului de invaliditate de către Sidorov Valeriu.

Totodată, instanța de apel consideră că vinovăția lui Arnăut Fiodor, în comiterea coruperii pasive a fost demonstrată pe deplin, instanța de fond corect a apreciat critic depozițiile inculpatului, considerându-le ca o metodă de apărare a sa și ascundere a realității, deoarece anterior la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată nu s-a confirmat faptul pretinderii de la Sidorov Valerii, a acelor pentru tratarea sa prin acupunctura, mai mult ca atât ultimul în ședința de judecată chestionat sub jurământ a negat faptul tratării la medicul Arnaut Fiodor prin metoda netradițională - acupunctura cu ajutorul acelor, iar vorbele lui Arnaut Fiodor „ai adus” din înregistrările audio și video din 02 aprilie 2014, se refereau la banii pe care ultimul i-a pretins pentru a-i elibera avizul medical neurologic pentru ulterioara obținere a gradului de invaliditate la Consiliul Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de muncă Basarabeasca, dar nu la careva ace.

4.2. La 21 octombrie 2015, avocatul Rusu Victor, în numele inculpatului Arnaut Fiodor a declarat apel suplimentar împotriva sentinței, solicitând admiterea acestuia, casarea sentinței atacate, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie achitat.

În motivarea cerințelor a invocat:

- sentința de condamnare este ilegală;
- declarațiile inculpatului Arnaut Fiodor și declarațiile martorului Sidorov Valerii nu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, apelantul oferind o altă interpretare a declarațiilor martorului și descrierea situației de fapt;

- inculpatul Arnaut Fiodor nu dispune de calitățile pe care legiuitorul le atribuie persoanelor publice, în activitatea sa, inculpatul se conduce de obligațiile funcționale instituite de administrația IMSP Spitalului Raional Basarabeasca, obligațiile sale constau în respectarea disciplinei în unitatea medicală, primirea pacienților și acordarea ajutorului medical. Reieșind din cele menționate, a avut loc o calificare incorectă a presupuselor acțiuni săvârșite de Arnaut Fiodor. Potrivit Certificatului nr. 460-01/01-15 din 05 octombrie 2015 eliberat de către Instituția Medico - Sanitară Publică Spitalul Raional Basarabeasca se menționează că, Arnaut Fiodor a.n. 1962 activează în calitate de medic neurolog din 01 august 1986 și nu are calitatea de funcționar public. Potrivit Certificatului eliberat de către Președintele Raionului Basarabeasca, Nicolae Chendighilean nr. 306 din 06 octombrie 2015 rezultă, că Fiodor Arnaut, medic neurolog în cadrul Spitalului raional Basarabeasca nu cade sub Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public;

- circumstanțele cauzei demonstrează că a avut loc o provocare a comiterii infracțiunii din partea lui Sidorov Valerii și a agenților statului;

- toate documentele referitoare la cauza dată au fost colectate în cadrul unor cauze penale diferite de cea care a fost examinată în prima instanță. Drept urmare, este imposibilă emiterea de către instanța de judecată a unei sentințe, bazată pe cauze penale care nu au fost aduse la cunoștința inculpatului și părții apărării și nu au fost examinate în ședința de judecată;

- în ședința de judecată, Sidorov Valerii a menționat că nu cunoaște limba de stat, și are nevoie de traducător, deși plângerea depusă de către acesta la organul de urmărire penală și procesul-verbal de primire a plângerii din 01 aprilie 2014, au fost întocmite în limba de stat, în lipsa unui traducător, ceea ce pune la îndoială veridicitatea acestora;

- prezintă dubii și veridicitatea raportului de expertiză nr. 96 din 02 aprilie 2014, efectuat de către expertul Petcovici Piotr, în baza ordonanței din 02 aprilie 2014. Astfel, ofițerul de urmărire penală Dragoș Mămăligă, aflându-se în or. Basarabeasca, a efectuat percheziția la biroul de serviciu al lui Arnaut Fiodor în intervalul de timp de la orele 15.00 până la orele 16.07, acesta a efectuat audierea martorului Ciolac E. în aceeași zi între orele 16.22 - 16.25. Ulterior, ofițerul de urmărire penală urma să se deplaseze din

or. Basarabeasca spre mun. Chişinău, ceea ce necesită o perioadă semnificativă de timp. În pofida acestor fapte, acesta reuşeşte, până la finisarea orelor de muncă, să emită o ordonanţă de efectuare a expertizei, şi expediază respectiva ordonanţă anexând bancnotele ridicate, deşi, nu există careva informaţii cu privire la plicul în care acestea au fost sigilate şi expediate expertului judiciar. În aceeaşi zi, 02 aprilie 2014, expertul judiciar Petcovici Piotr, efectuează expertiza judiciară, îndeplineşte raportul de expertiză, îl înregistrează cu nr. 96 şi îl expediază ofiţerului de urmărire penală, Dragoş Mămăligă. În aceste condiţii, veridicitatea legalităţii expertizei judiciare este pusă la îndoială şi în conformitate cu art. 94 Cod de procedură penală, urmează a nu fi admisă în calitate de probă la cauza penală în temeiul căreia a fost pus sub învinuire Arnăut Fiodor, în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal;

- acţiunile lui Arnăut Fiodor nu sunt fapte prejudiciabile şi nici nu există o vinovăţie în săvârşirea unor fapte prejudiciabile. El nu a făcut decât să ofere pacientului Avizul neurologului, cel de care avea nevoie şi să îl prezinte Comisiei pentru oferirea gradului de invaliditate. De asemenea, tratamentul de acupunctura a fost acceptat de către pacient, iar la baza afirmaţiilor lui Sidorov Valerii, precum că Arnăut Fiodor ar fi pretins careva bani nu sunt careva probe ce ar demonstra acest fapt. Mai mult decât atât, banii găsiţi în cadrul percheziţiei efectuate erau tot acolo unde i-a şi plasat pacientul, iar Arnaut Fiodor nu ştia de aceştia, deoarece, în timpul când Sidorov Valerii a pus banii în dulap, inculpatul pregătea actele pentru care trebuiau făcute copii. Totodată, Sidorov Valerii, prezentându-se în stare de ebrietate şi menţionând de mai multe ori până la acel moment că îl va remunera pentru ajutorul oferit de către Arnăut Fidor, probabil ar fi pus acei 200 Euro ca şi remuneraţie despre care a menţionat de mai multe ori, dar pe care Arnăut Fiodor nu i-a solicitat niciodată.

4.3. Prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 03 februarie 2016, apelul suplimentar declarat de avocatul Rusu Victor în numele inculpatului a fost respins ca inadmisibil, fiind menţinută fără modificări sentinţa.

În motivarea soluţiei adoptate instanţa de apel a reţinut:

Împotriva sentinţei Judecătorei Basarabeasca din 27 mai 2015, în termen legal, a fost depus apel de către avocatul Cîrboba Haralampie în numele inculpatului Arnăut Fiodor (f. d. 196 - 201, vol. I). Ulterior, înainte de examinarea cauzei în ordine de apel, inculpatul Arnaut Fiodor a încheiat contract de asistenţă juridică nr. 372 din 05 iunie 2015 cu avocatul Rusu Victor, potrivit căruia ultimul a fost împuternicit a apăra interesele inculpatului în Curtea de Apel Chişinău (f. d. 209, vol. I).

Necătând la faptul că contractul de asistenţă juridică a fost încheiat la 05 iunie 2015, iar la 23 septembrie 2015, avocatul Rusu Victor, a depus o cerere de amânare a examinării cauzei din motivul imposibilităţii de a se prezenta în şedinţa de judecată, acţiuni ce denotă faptul că avocatul Rusu Victor cunoştea despre examinarea în ordine de

apel a apelului declarat de către avocatul Cîrboba Haralampie în numele inculpatului Arnaut Fiodor, totuși, avocatul Rusu Victor a depus apel suplimentar la 21 octombrie 2015 (f. d. 1 - 6, vol. II), depășind astfel termenul de 15 zile acordat pentru depunerea apelului suplimentar.

Reține instanța de apel că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 22 octombrie 2015, în cadrul căreia se examina în ordine de apel cauza penală de acuzare a inculpatului Arnaut Fiodor de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal, la apelul avocatului Cîrboba Haralampie în interesele inculpatului, declarat împotriva sentinței Judecătorei Basarabeasca din 27 mai 2015 (f. d. 220-226, vol. I), în cadrul cercetării judecătorești avocatul Rusu Victor, nu a invocat despre cererea de apel suplimentară.

Mai relatează instanța de apel că Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău a examinat în ordine de apel cauza penală de acuzare a inculpatului Arnaut Fiodor, expunându-se asupra fondului cauzei penale. Astfel, a fost epuizată calea de atac prevăzută de Codul de procedură penală, ca apel.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Arnaut Fiodor, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei din 22 octombrie 2015, sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei sentințe de achitare în privința sa.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele motive:

- în baza ordinului Nr. 130-5 din 28 iulie 1986, activează ca medic neurolog în cadrul Centrului Medicilor de Familie din or. Basarabeasca. Nu are funcție de răspundere, ci se conduce de obligațiunile de serviciu. În obligațiunile de serviciu intră respectarea disciplinei medicale, primirea bolnavilor și acordarea ajutorului medical;

- art. 123 alin. (1) Cod penal, prevede că prin persoană cu funcții de răspundere se înțelege persoana căreia, într-o întreprindere, instituție, organizație de stat sau a administrației publice locale ori într-o subdiviziune a lor, i se acordă, permanent sau provizoriu, prin stipularea legii, prin numire, alegere sau în virtutea unei însărcinări, anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice sau a acțiunilor administrative de dispoziție ori organizatorico-economice;

- reieșind din prevederile articolului dat, nu deține asemenea împuterniciri, pe care legiuitorul le stabilește pentru categoriile acestor funcții, sau persoanelor publice, de aceea calificarea acțiunilor în baza art. 324 alin. (1) Cod penal este eronată, ceea ce a dus la constatarea greșită a vinovăției inculpatului și stabilirea unei pedepse atât de aspre;

- dosarul penal nr. 2014970175 a fost intentat în baza cererii depuse de Sidorov Valerii la data de 02 aprilie 2014, însă el este recunoscut bănuit în dosarul penal nr. 201497170 și a fost audiat în calitate de bănuit, însă acest dosar nu a fost examinat în instanța de judecată. Totodată, consideră că nu este clar care judecătorie a emis hotărârea de sancționare, efectuarea interceptărilor convorbirilor și percheziția în cabinetul său.

Astfel, este de părerea că toate actele și probele înaintate au fost acumulate în cadrul altor dosare, astfel fiind încălcat dreptul inculpatului la un proces de judecată echitabil;

- cererea lui Sidorov este culeasă de ofițerul de urmărire penală în limba de stat, de asemenea este procesul-verbal de audiere în limba de stat, fără interpret, Sidorov Valerii în instanța de judecată a declarat că nu cunoaște limba de stat și are nevoie de interpret și în asemenea circumstanțe avocatul invocă că conținutul cererii înaintate nu-i este clară părții vătămate și trezește dubii în privința validității acesteia;

- imprimările convorbirilor între el și Sidorov Valerii din 01 aprilie 2014 sunt inadmisibile ca probe, deoarece au fost efectuate înaintea începerii urmăririi penale, fără hotărârea respectivă a judecătorului de instrucție și astfel sunt ilegale;

- de asemenea nu este de acord cu legalitatea concluziei expertului nr. 96 din 02 aprilie 2014 efectuată de către experții Centrului Național Anticorupție, deoarece expertiza dată este falsificată, căci nu este clar cum a fost reușită într-o perioadă atât de scurtă de timp și nu este clar unde este plicul în care se aflau bancnotele împachetate, pentru efectuarea expertizei;

- înregistrarea video prezentată instanței de judecată referitor la pretinsul transfer de bani lui nu corespunde stenogramelor din materialele cauzei, deoarece în înregistrarea dată nu sunt cuvintele sale „Ai adus banii?”, nu este înregistrare care indică că banii i-a primit anume el și nu este înregistrarea care ar demonstra cine și când a pus banii în carte și apoi cartea în dulap, de unde apoi au fost ridicați banii. Din această înregistrare se poate vedea, el l-a primit pe Sidorov Valerii după o scurtă discuție, l-a rugat să aștepte în coridor, el însuși a ieșit din cabinet fără să încuie ușa, a lipsit în jur de o oră și 30 min., în acest interval de timp cabinetul a fost deschis și în afara vizorului. Este înaltă probabilitatea că banii găsiți au fost puși de cineva, în înregistrare de asemenea banii nu se văd. Sidorov Valerii, știind că sarcina lui este să transmită banii, și maximal să înregistreze transmiterea acestora, foarte mult s-a străduit să o facă, însă după cum în înregistrare lipsește acest lucru, atunci transmiterea banilor nu a avut loc;

- în înregistrarea ascultată din 02 aprilie 2014 se vede clar că angajații CNA îl instrucează pe Sidorov Valerii despre comportamentul lui, ce întrebări să pună, cum să folosească aparatul, pentru a-l provoca să primească banii. Consideră că circumstanțele date vorbesc despre faptul că a avut loc din partea angajaților organelor o provocare de a lua mită, fiind indicată practica CEDO, cauza „Ramanauskas împotriva Lituaniei” din 05 februarie 2008;

- aceste circumstanțe trezesc incertitudine referitor la legalitatea expertizei, astfel în conformitate cu art. 94 alin. (1) pct. (8) Cod de procedură penală urmează a fi recunoscute inadmisibile toate materialele din cauza penală dobândite cu încălcarea normelor procedurale;

- din depozițiile lui Sidorov Valerii, rezultă că acesta a transmis banii lui, cu scopul ca ultimul să-i faciliteze acordarea avizului necesar obținerii gradului de invaliditate. Nu este membru al comisiei în definirea invalidității și nu are tangențe comune cu comisia dată, el ca medic poate doar să completeze acte în baza cărora comisia poate lua decizii,

însă decizia comisiei nu o cunoaște nimeni. Astfel, calificarea acțiunilor în baza art. 324 alin. (1) Cod penal este ilegală. Mai mult ca atât, nu este persoană cu funcție de răspundere și în obligațiunile lui nu intră definirea gradelor de invaliditate. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuțului, conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală.

5.1. Decizia instanței de apel din 22 octombrie 2015, este atacată cu recurs ordinar și de către avocatul Rusu Victor în numele inculpatului Arnaut Fiodor, prin care indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, sentinței primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare în privința sa.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele motive:

- concluzia instanței de apel precum că Arnaut Fiodor, ar fi perceput suma de 200 Euro pentru eliberarea unui aviz este eronată și nu are la bază probe care ar confirma acest fapt. Mai mult decât atât, Sidorov Valerii, cel care susține că Arnaut Fiodor ar fi pretins de la el suma de 200 Euro, scriind această sumă pe o foiță, susține că nu mai are această foiță. Din moment ce, Sidorov Valerii urmărea să-l denunțe pe Arnaut Fiodor organelor de drept, acesta nu putea admite pierderea foiței, ceea ce demonstrează, de fapt că, o asemenea situație nu a existat;

- circumstanțele cauzei demonstrează că a avut loc o provocare a comiterii infracțiunii din partea lui Sidorov Valerii și a agenților statului;

- înregistrarea de imagini privitor la presupusa transmitere a bancnotelor, prezentată în ședința de judecată, nu corespunde stenogramei din cadrul cauzei penale date. Aceasta nu conține înregistrarea expresă a cuvintelor: „Ai adus banii?”. Mai mult ca atât, în înregistrarea respectivă, nu este vizibilă transmiterea de fapt a bancnotelor către Arnaut Fiodor, cine și când a pus banii, precum și de unde au fost ridicați banii respectivi. Totodată, Sidorov Valerii știind că sarcina lui este de a transmite banii și de a înregistra acest fapt, s-ar fi străduit ca acțiunile sale să fie capturate de mijloacele tehnice de documentare, însă deoarece înregistrarea video nu conține asemenea imagini, rezultă că transmiterea bancnotelor nu a avut loc de fapt;

- organul de urmărire penală, abia la 14 mai 2014, prin proces - verbal de corectare a erorilor materiale a dispus modificarea numărului cauzei penale din nr. 201497170 în 2014970175. Cu atât mai mult, Ordonanța de punere sub învinuire a lui Arnaut Fiodor, din 11 iunie 2014 și Rechizitoriul au fost întocmite la cauza penală nr. 2014970171, care la fel nu a fost adusă la cunoștința lui Arnaut Fiodor și nici nu a fost examinată în ședința instanței de judecată;

- menționează că instanța de apel nu a făcut nicio referire la ordonanța de prelungire a termenului urmăririi penale din 02 iunie 2014, ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul întocmite în legătură cu cauza penală nr. 2014970171. Susține că în privința

actelor de procedură emise în legătură cu cauza penală nr. 2014970171 nu au fost întreprinse careva măsuri de corectare a erorilor materiale, drept urmare, cauza penală menționată, a fost pusă la baza sentinței de judecată, fără a fi examinată în ședința de judecată. Deci, nu poate fi reținută poziția instanței de apel precum că instanța de fond nu și-a întemeiat concluziile pe probele acumulate și din cadrul altor dosare penale;

- în ședința de judecată, Sidorov Valerii a menționat că nu cunoaște limba de stat, și are nevoie de traducător, deși plângerea depusă de către acesta la organul de urmărire penală și procesul-verbal de primire a plângerii din 01 aprilie 2014, au fost întocmite în limba de stat, în lipsa unui traducător, ceea ce pune la îndoială veridicitatea acestora;

- prezintă dubii și veridicitatea raportului de expertiză nr. 96 din 02 aprilie 2014, efectuat de către expertul Petcovici Piotr, în baza ordonanței din 02 aprilie 2014. Astfel, ofițerul de urmărire penală Dragoș Mămăligă, aflându-se în or. Basarabeasca, a efectuat percheziția la biroul de serviciu al lui Arnăut Fiodor în intervalul de timp de la orele 15.00 până la orele 16.07, acesta a efectuat audierea martorului Ciolac E. în aceeași zi între orele 16.22 - 16.25. Ulterior, ofițerul de urmărire penală urma să se deplaseze din or. Basarabeasca spre mun. Chișinău, ceea ce necesită o perioadă semnificativă de timp. În pofida acestor fapte, acesta reușește, până la finisarea orelor de muncă, să emită o ordonanță de efectuare a expertizei, și expediază respectiva ordonanță anexând bancnotele ridicate, deși, nu există careva informații cu privire la plicul în care acestea au fost sigilate și expediate expertului judiciar. În aceeași zi, 02 aprilie 2014, expertul judiciar Petcovici Piotr, efectuează expertiza judiciară, îndeplinește raportul de expertiză, îl înregistrează cu nr. 96 și îl expediază ofițerului de urmărire penală, Dragoș Mămăligă. În aceste condiții, veridicitatea legalității expertizei judiciare este pusă la îndoială și în conformitate cu art. 94 Cod de procedură penală, urmează a nu fi admisă în calitate de probă la cauza penală în temeiul căreia a fost pus sub învinuire Arnăut Fiodor, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal.

- acțiunile lui Arnăut Fiodor nu sunt fapte prejudiciabile și nici nu există o vinovăție în săvârșirea unor fapte prejudiciabile. El nu a făcut decât să ofere pacientului Avizul neurologului, cel de care avea nevoie și să îl prezinte Comisiei pentru oferirea gradului de invaliditate. De asemenea, tratamentul de acupunctura a fost acceptat de către pacient, iar la baza afirmațiilor lui Sidorov Valerii, precum că Arnăut Fiodor ar fi pretins careva bani nu sunt careva probe ce ar demonstra acest fapt. Mai mult decât atât, banii găsiți în cadrul percheziției efectuate erau tot acolo unde i-a și plasat pacientul, iar Arnăut Fiodor nu știa de aceștia, deoarece, în timpul când Sidorov Valerii a pus banii în dulap, inculpatul pregătea actele pentru care trebuiau făcute copii. Totodată, Sidorov Valerii, prezentându-se în stare de ebrietate și menționând de mai multe ori până la acel moment, că îl va remunera pentru ajutorul oferit pe Arnăut Fiodor, probabil ar fi pus acei 200 Euro

ca și remunerație despre care a menționat de mai multe ori, dar pe care Arnăut Fiodor nu i-a solicitat niciodată.

5.2. La 31 martie 2016, avocatul Rusu Victor în numele inculpatului Arnaut Fiodor, a mai declarat un recurs suplimentar împotriva deciziei instanței de apel din 03 februarie 2016, prin care indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele motive:

- instanța de apel avea obligația să se pronunțe și asupra apelului suplimentar înaintat la 21 octombrie 2015 de avocatul Rusu Victor în numele inculpatului Arnaut Fiodor;

- adoptând decizia din 03 martie 2016, instanța de apel a încălcat art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului care prevede dreptul la un proces echitabil, art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care prevede dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori, cât și art. 22 alin. (1) Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitând declararea inadmisibilității acestora, din motiv că potrivit art. 430 Cod de procedură penală recurentul este obligat să indice temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță ce duce la casarea hotărârii. Din textul recursurilor, se constată că aceștia nu indică niciun argument în susținerea poziției sale, care ar confirma că nu a comis infracțiunea imputată sau că faptei săvârșite de inculpat i s-a dat o încadrare juridică greșită.

La fel, procurorul indică că din materialele cauzei rezultă că instanțele ierarhic inferioare au stabilit cu certitudine că faptele inculpatului întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, ținând seama de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursuri ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă

inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz se reține, că potrivit textelor recursurilor declarate de recurenți, aceștia invocă temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, și anume că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”*.

Cu referire la temeiul invocat de recurentul Arnaut Fiodor, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în care se specifică că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”* Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea în urma cercetării materialelor cauzei, dat fiind faptul că, instanța de apel, la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată corect a menținut sentința privind condamnarea inculpatului Arnaut Fiodor în baza art. 324 alin. (1) Cod penal. Motivele neesențiale invocate în apel care au rămas fără argumentare, nu afectează soluția corectă, astfel instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt în acest aspect. Totodată, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția, motivarea soluției fiind în corespundere cu dispozitivul deciziei.

În același context, ce ține de motivul invocat de recurenți, precum că inculpatul nu este subiect și acțiunile sale nu pot fi calificate în baza art. 324 alin. (1) Cod penal, Colegiul penal remarcă că este neîntemeiat și constituie opinia subiectivă a recurentului, or, instanța de apel în decizia sa (f. d. 242-246, vol. I), corect a reținut că avizul medical neurologic ce urma a fi eliberat de Arnaut Fiodor, avea un rol decisiv pentru acordarea gradului de invaliditate de către Consiliul Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de muncă Basarabeasca. În acest context, Arnaut Fiodor, nu pur și simplu a exercitat funcțiile sale ca un liber profesionist, ci a fost investit cu atribuții ale persoanei

publice, îndeplinind o funcție de interes public prin eliberarea avizului medical în vederea obținerii gradului de invaliditate de către Sidorov Valerii.

La capitolul dat, instanța de recurs menționează că, potrivit hotărârii explicative a Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție nr. 11 din 22 decembrie 2014, pct. 6), aliniatul 6 se concretizează următoarele: *„Salariatul (angajatul) întreprinderii de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public care, în legătură cu fapta săvârșită, exercită numai funcții pur profesionale sau activități tehnice ori auxiliare, cele comise se vor încadra în baza art. 256 Cod penal. Aceasta deoarece, persoanele care execută atribuții pur profesionale (de exemplu, medicii, cadrele didactice, casierii etc.) nu sunt persoane publice, întrucât îndeplinirea acestor atribuții nu sunt producătoare de efecte juridice (adică, nu poate da naștere, modifica sau stinge raporturi juridice). Executând obligațiunile de natură profesională, astfel de persoane nu au cum să apară în postura de persoană publică. Numai în cazul în care, aceste persoane în prezența anumitor circumstanțe, ajung să exercite funcții **producătoare de efecte juridice** (de exemplu să acorde drepturi sau să elibereze de obligații), activitatea „subadministrativă” a medicilor, cadrelor didactice, casierilor etc. se poate transforma într-o activitate administrativă. De exemplu, **în cazul eliberării certificatului de concediu medical de către medic sau în cazul evaluării de către cadrele didactice a studenților, masteranzilor, aceștia exercită funcții producătoare de efecte juridice, motiv din care, în circumstanțele relevante astfel de persoane pot evolua în calitate de subiecți ai infracțiunii prevăzute la art. 324 Cod penal.**”*

Reieșind din cele expuse mai sus, rezultă că, în dependență de anumite circumstanțe de fapt care au tangență nemijlocită cu genul activității practicat, activitatea de medic poate produce anumite efecte juridice, iar astfel, medicii pot fi atât subiecți ai componenței prevăzute la art. 256 Cod penal, cât și ai componenței prevăzute la art. 324 Cod penal.

În speța dată, suntem în prezența eliberării avizului medical neurologic bolnavului Sidorov Valerii, în baza căruia ultimul urma să primească gradul II de invaliditate acordat de către Consiliul Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de muncă Basarabeasca, astfel de decizia care urma a fi luată de Arnaut Fiodor, depindea producerea unor efecte juridice.

Așadar, concluziile instanței de apel privind identificarea inculpatului drept subiect special al componenței prevăzute la art. 324 Cod penal, sunt juste și fondate.

Cu referire la motivul invocat de recurenți, precum că a fost audiat și recunoscut în calitate de bănuț în cadrul unui alt dosar penal cu nr. 201497170, care nu a fost examinat în instanța de judecată, Colegiul penal reține că este neîntemeiat și constituie niște erori materiale ale Organului de Urmărire Penală, or, atât instanța de fond în sentință, cât și

instanța de apel în decizie corect au constatat că potrivit procesului-verbal de corectare a erorii materiale din 14 mai 2014 întocmit de ofițerul de urmărire penală Mămăligă Dragoș (f. d. 88, vol. I), s-a dispus corectarea erorii materiale din partea descriptivă: a ordonanței privind recunoașterea lui Arnăut Fiodor în calitate de bănuț din 07 aprilie 2014; procesului-verbal de audiere în calitate de bănuț a lui Arnăut Fiodor din 07 aprilie 2014; ordonanța de numire a expertizei din 02 aprilie 2014; a procesului-verbal de notificare a lui Arnăut Fiodor cu raportul de expertiză din 07 aprilie 2014; a procesului-verbal de cercetare a obiectului „plicul nr. 1” din 07 aprilie 2014, citația către Arnăut Fiodor; procesului-verbal de percheziție în biroul de serviciu al lui Arnăut Fiodor din 02 aprilie 2014; a procesului-verbal de cercetare a obiectului „plicul nr. 2” din 07 aprilie 2014; a ordonanței de ridicare din 02 aprilie 2014; procesului-verbal de ridicare din 02 aprilie 2014, *prin modificarea numărului cauzei penale din 2014970170 în 2014970175*. Totodată, potrivit procesului-verbal de corectare a erorii materiale din 14 mai 2014 întocmit de procurorul în Procuratura Anticorupție, Bălan Eugen, s-a dispus corectarea erorii materiale din partea descriptivă a: ordonanței privind autorizarea controlului transiterii banilor din 02 aprilie 2014; ordonanța privind autorizarea efectuării documentării cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice a lui Arnăut Fiodor; ordonanța privind efectuarea percheziției din 02 aprilie 2014, *prin modificarea nr. cauzei penale din 2014970170 în 2014970175*.

La fel, instanța de recurs apreciază drept declarativ și neîntemeiat motivul recurentului precum că Sidorov Valerii, este vorbitor de limba rusă, însă cererea este culeasă de ofițerul de urmărire penală în limba de stat, de asemenea și procesul-verbal de audiere a acestuia este întocmit în limba de stat, fără a-i fi acordat dreptul la interpret, or, instanța de apel întemeiat a reținut că pe procesul-verbal de primire a denunțului (f. d. 2, vol. I), este aplicată semnătura lui Sidorov Valerii, în dreptul căreia a scris numele său cu litere latinești, mai mult ca atât, nu a solicitat asistența unui interpret la data când a fost audiat în calitate de martor, iar din materialele dosarului rezultă că Sidorov Valerii, pe tot parcursul procesului penal și-a susținut poziția inițială de acuzare, fiind interogat cu interpret.

Totodată, drept neîntemeiate sunt și motivele recurenților, precum că imprimările convorbirilor între inculpat și Sidorov Valerii din 01 aprilie 2014 sunt inadmisibile ca probe, or, instanța de fond a statuat că nu le-a pus la baza sentinței, considerând că aceste probe au fost obținute cu încălcarea esențială de către organul de urmărire penală a dispozițiilor art. 1, 94 alin. (1) pct. 8) și alin. (2) Cod de procedură penală.

Drept declarativ este și argumentul potrivit căruia recurenții consideră expertiza nr. 96 din 02 aprilie 2014 ca fiind falsificată, or, întru confirmarea acesteia Arnăut Fiodor, nu a prezentat careva probe veridice ce ar demonstra falsificarea expertizei. Astfel, instanțele ierarhic inferioare corect au stabilit că potrivit conținutului raportului de

expertiză (f. d. 27 – 29, vol. I), reiese că suma de bani urma a fi transmisă sub controlul ofițerilor CNA, prin urmare expertiza a fost dispusă și efectuată înainte de momentul transmiterii banilor lui Arnaut Fiodor, ci nu după, iar prin concluziile expertului s-a stabilit doar autenticitatea bancnotelor.

Nu se acceptă și se consideră ca o metodă de apărare motivul recurenților precum că inculpatul nu a rostit cuvintele „Ai adus banii?”, or, potrivit stenogramei comunicărilor dintre Sidorov Valerii și Arnaut Fiodor petrecute la 02 aprilie 2014 ora 14:13 în biroul mediului Arnaut Fiodor, amplasat în or. Basarabeasca, str. Muncii, 55, se evidențiază cu certitudine că Arnaut Fiodor, a rostit în șoaptă cuvintele „деньги принес?” (f. d. 42 – 44, vol. I), ce nu a fost contestat în apel. În instanța de apel partea apărării nu a solicitat ascultarea repetată a CD – ului cu stenograma discuției, de unde se prezumă că a fost de acord cu stenogramele discuției, care sunt confirmate prin declarațiile martorului Sidorov Valerii, inclusiv și din prima instanță (f. d. 146, vol. I).

Totodată, pretinderea de bani se mai confirmă în speța dată și prin stenograma convorbirii din 01 aprilie 2014 (f. d. 69 – 70, vol. I), care la fel, vine în confirmarea declarațiilor martorului Sidorov Valerii (f. d. 146, vol. I).

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că în speța dată a avut loc provocarea din partea angajaților CNA de a estorca bani, la acest capitol urmează de remarcat că inițiativa pretinderii și primirii banilor a fost anume din partea lui Arnaut Fiodor, or, Sidorov Valerii s-a adresat organelor de drept abia după pretinderea banilor, astfel pretinderea banilor a avut loc anterior pornirii procesului penal, ce este corect motivat de instanța de apel.

Prin urmare, urmează de respins și motivul avocatului inculpatului precum că Sidorov Valerii, nu putea admite pierderea foiiței în care a fost indicată suma pretinsă de Arnaut Fiodor, or, potrivit procesului-verbal de audiere a martorului (f. d. 146, vol. I), Sidorov Valerii fiind preîntâmpinat de răspundere penală conform art. 312 – 313 Cod penal, pentru darea mărturiilor false și refuzul de a da mărturii, a indicat că nu cunoaște unde a dispărut foiața dată. Potrivit stenogramei discuției între Sidorov Valerii și Arnaut Fiodor din 01 aprilie 2014, ultimul l-a întrebat pe Sidorov Valerii unde-i foiața, la care acesta a răspuns „вы так написали и сами забрали!” (f. d. 70, vol. I).

Mai mult ca atât, instanța de recurs menționează că foiața dată nu joacă un rol decisiv întru stabilirea vinovăției sau nevinovăției inculpatului Arnaut Fiodor, la materialele dosarului fiind anexate un cumul de probe veridice ce demonstrează cu certitudine fapta imputată inculpatului.

Totodată, instanța de recurs apreciază motivele recurenților precum că organul de urmărire penală nu a corectat greșelile în toate actele emise, ca fiind o eroare materială a Organului de Urmărire Penală, or, neinclusiunea în procesul – verbal de corectare a erorii materiale a ordonanței de prelungire a termenului urmăririi penale din 02 iunie 2014,

ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului nu denotă faptul că acestea au fost întocmite în cadrul unei alte cauze penale, iar indicarea numărului greșit a cauzei penale constituie doar o eroare materială ce nu poate influența asupra judecării cauzei și pedepsirii persoanei vinovate, fiindcă din toate aceste acte procesuale rezultă că ele sunt efectuate în prezenta cauză penală și nu alta.

Colegiul penal mai invocă că în conformitate cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Referitor la motivele invocate de avocatul Rusu Victor, împotriva deciziei instanței de apel din 03 martie 2016, Colegiul penal statuează că ele sunt pur declarative și neîntemeiate, fiindcă instanța de apel în decizia adoptată pe 03 martie 2016, corect a motivat că acest apel suplimentar este inadmisibil ca fiind declarat peste termen de 15 zile prevăzut de lege, mai fiind considerat ca apel repetat a părții apărării.

8. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți în toate trei recursuri ce ar fi afectat deciziile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluțiile adoptate de către instanța de apel sunt legale și întemeiate, iar recursurile declarate sunt inadmisibile fiind vădit neîntemeiate.

9. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Arnaut Fiodor și de către avocatul Rusu Victor, în numele inculpatului Arnaut Fiodor, împotriva deciziilor Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2015 și 03 februarie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Arnaut Fiodor Ivan**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **17 noiembrie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda